

Ὁρθόδοξος καὶ δυτικός τρόπος ζωῆς

Σήμερα, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά, χρειάζεται νά μάθουμε καὶ νά ζήσουμε τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση, τὸν παραδοσιακό καὶ ἡσυχαστικό τρόπο ζωῆς. Νά αἰσθανθοῦμε καλά ὅτι ὁ Χριστιανισμός δέν εἶναι θρησκεία μέ τὴν συνήθη ἔννοια τοῦ ὄρου, οὔτε φιλοσοφία, οὔτε κοινωνική ὀργάνωση καὶ πολιτικός σχηματισμός, ἀλλὰ ἰατρεῖο, Νοσοκομεῖο. Ἡ θεραπευτική ἀγωγή πού ἔχει ἡ Ἐκκλησία εἶναι μοναδική, καὶ ὁ καλύτερος τρόπος νά βοηθήσουμε τοὺς δυτικούς ...

... Αὐτός εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νά βοηθήσουμε τοὺς ξένους πού ἐλπίζουν στὴν Ἀνατολή καὶ κυρίως στὴν ὀρθόδοξη θεολογία. Εἶναι ἀκόμη ὁ μόνος τρόπος νά ἐπιζήσουμε ἐμεῖς. Ἄλλιῶς θά ἀλλοτριωθοῦμε καὶ θά γίνουμε τὰ θέρετρα τῶν ξένων. Ὁ Ρωμηός ἔχει μιὰ ἀρχοντιά πού δέν ὑποδουλώνεται. Μόνον ὅσοι δυτικίζουν γίνονται δοῦλοι καὶ σκλάβοι τῶν ξένων. Ὁ Ρωμηός εἶναι ὁ ἀριστοκράτης τοῦ πνεύματος, γιατί ἔχει μιὰ βαθεῖα παράδοση. Μιά παράδοση πού ἀγγίζει τὸν πυρήνα τῆς ὑπάρξεώς του.

Ὁρθόδοξη καὶ δυτικὴ παράδοση στὴν ζωὴ μας

* * *

Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ Θεός ἀναδεικνύει τοὺς ἀγίους. Οἱ ἅγιοι διαπνέονται ἀπὸ ἓνα ἥθος σταυροαναστάσιμο, ἀπὸ μιὰ εὐωδία, πού εἶναι εὐωδία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δέν εἶναι ἀπλῶς οἱ καλοὶ ἄνθρωποι καὶ οἱ Χριστιανοί πού ἔχουν ἓνα ἱεραποστολικό φρόνημα. Δέν εἶναι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι πού ἔχουν ζῆλο νά διδάσκουν συνεχῶς καὶ νά ὀμιλοῦν. Δέν εἶναι ἐκεῖνοι πού ἔχουν μερικές ἀρετές στὴν ζωὴ τους. Ἄγιοι εἶναι ἐκεῖνοι πού ἔχουν τὸ ἥθος τῆς Ἐκκλησίας ...

... Ὅλη ἡ Ὁρθόδοξη Παράδοση παρουσιάζει τὴν ἀλήθεια ὅτι γνωρίσματα τῶν Ἁγίων εἶναι ἡ μέθοδος τὴν ὁποία ἀκολούθησαν

στήν ζωή τους καί τήν όποία δίδαξαν στόν λαό, άκόμη τά χαριτόβρυτα λείψανα καί τά θαύματα διά τών όποίων ό Θεός άναδεικνύει κάποιον μέσα στην Έκκλησία. Άν δέν υπάρχουν αυτά τά στοιχεΐα, δέν μπορούμε νά κάνουμε λόγο για άγιους.

Ό άγ. Κοσμᾶς ό Αιτωλός,
φορεύς τῆς Όρθοδόξου Παραδόσεως

* * *

Έμεΐς οί Όρθόδοξοι άποφεύγουμε τόν μανιχαΐσμό, δηλαδή τήν άπόρριψη τῆς ύλης χάριν μιᾶς προσωπικῆς σωτηρίας. Στρεφόμεστε έναντίον τῆς άμαρτίας πού εΐναι κέντρο τοῦ θανάτου, αλλά καί έναντίον τοῦ θανάτου πού γίνεται καί αυτός κέντρο τῆς άμαρτίας. Πολεμοῦμε τό κακό πού ύπάρχει μέσα μας, μέ όλη τήν άσκητική ζωή πού ἔχει ή Έκκλησία. Μέ αυτόν τόν τρόπο γίνεται ή ύπέρβαση τοῦ θανάτου, όποτε δέν μιᾶς ένοχλεΐ ό κόσμος καί ή ύλη.

Έ δημιουργία τοῦ κόσμου

* * *

Οί λόγοι τών όντων, δηλαδή οί άκτιστες ενέργειες τοῦ Θεοῦ πού ζωοποιοῦν καί κυβερνοῦν τήν κτίση, φανερώνουν ότι πρέπει νά στεκόμαστε μέ πολύ μεγάλο σεβασμό στην κτίση μέσα από τήν δική μας καθαρότητα, όταν φθάσουμε στόν φωτισμό τοῦ νοός, μπορούμε νά δοῦμε τούς λόγους τών όντων καί νά δοξάσουμε τόν Θεό ...

... Έ θεολογική διδασκαλία για τούς λόγους τών όντων εΐναι άπαραΐτητη καί άναγκαΐα για τήν έποχή μας, γιατί μόνον μέ αυτόν τόν τρόπο μπορούμε νά αντιμετώπισουμε όλα τά έπιστημονικά, προσωπικά, κοινωνικά καί οικολογικά προβλήματα, πού αναφύονται καθημερινά.

Οί λόγοι τών όντων

* * *

Ἡ θεία Κοινωνία δέν ἐνεργεῖ μαγικά, ἀλλά ἀνάλογα μέ τόν βαθμό τῆς πνευματικῆς καταστάσεως κάθε ἀνθρώπου. Ἔτσι προϋποτίθεται ἄσκηση γιά νά ἐνεργήσῃ σωτήρια καί θεωτικά ἡ θεία Κοινωνία. Ἡ μετάληψη τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ δέν θεώνει τόν ἀνθρώπο, ἄν προηγουμένως δέν εἶναι κατάλληλος νά δεχθῆ τήν θέωση. Γι'αὐτό εἶναι ἀναγκαῖο καί ἀπαραίτητο νά προηγηθῆ καί νά ἀκολουθῆ τῆς θείας Κοινωνίας ἡ ἄσκηση.

Τό «Πάτερ ἡμῶν» κατά τόν ἅγιο Μάξιμο τόν Ὁμολογητή

* * *

Σωματική παρθενία χωρίς νά ὑπάρχη ἡ πνευματική παρθε-
νία συνιστᾷ μιᾷ πραγματική τραγωδία. Ὁ μοναχός ὁ ὁποῖος δέν
καθοδηγεῖται πρός τήν ἀπόκτηση τῆς πνευματικῆς παρθενίας
καί δέν ἔχει τήν νοερά προσευχή διά τῆς ὁποίας ἐκφράζεται ἡ
ἐνότητα καί ἡ κοινωνία του μέ τόν Θεό, βιώνει μιᾷ τραγωδία ...

... Τήν πνευματική παρθενία μποροῦν νά ἀποκτήσουν καί
οἱ ἔγγαμοι Χριστιανοί. Ἄλλωστε αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τοῦ Βα-
πτίσματος καί ὅλης τῆς μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ παρθενία στήν Ὁρθόδοξη Παράδοση

* * *

Σήμερα, προτείνεται μέ ὅλους τούς τρόπους ἕνα νέο μοντέ-
λο ζωῆς καί ἕνας νέος τύπος μητέρας καί συζύγου, πού προέρ-
χεται ἀπό ἄλλα κέντρα ἔξω ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Παράδοσή μας.
Παρά τίς διακηρύξεις περί ἐλευθερίας, ζοῦμε καί σήμερα ἕνα
ἄλλο εἶδος δουλείας καί σκλαβιάς ...

... Ὁ ὀρθόδοξος λαός μας θέλει τήν γυναίκα νά ζῆ στήν τα-
πεινώσή της, στήν ἀρχοντική της ἀγάπη, στήν πνευματική της
ὠριμότητα, στήν θυσία, στήν Ἐκκλησία, στήν ἀγάπη τοῦ Χρι-
στοῦ.

Γι'αὐτό πρέπει νά προβάλλουμε τίς ἅγιες γυναῖκες τοῦ Χρι-

στιανισμού. Ἔχουμε καί ἐμεῖς τήν δική μας τηλεόραση, πού εἶναι τά συναξάρια τῶν ἁγίων. Ἄς μελετοῦμε τίς ἅγιες γυναῖκες καί θά διαπιστώσουμε τό μεγαλεῖο στό ὁποῖο ἀνέβασε τήν γυναίκα ὁ Χριστός.

Ἡ διακόνισσα Ὀλυμπιάς